

عنوان مقاله:

سطح بندی توسعه یافتگی استان های مرزی با رویکرد آمایشی-امنیتی با استفاده از مدل topsis

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

پروین قلی کیانی - کارشناس ارشد برنامه ریزی توسعه منطقه ای، دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

آمایش مناطق مرزی نوعی برنامه ریزی است که توسعه را با امنیت و دفاع، از نیازهای مناطق مرزی، در چارچوب شرایطی که مناطق مرزی دارند، به یکدیگر پیوند می دهد و راهکارهایی برای توسعه مناطق مرزی معرفی می کند که در آن، امنیت و توسعه لازم و ملزوم یکدیگر می شود همچنین توسعه و امنیت در مناطق مرزی لازم و ملزوم یکدیگر است. همچنین، شدت عدم تعادل منطقه ای میان مناطق مرزی و مناطق داخلی در ایران بر توسعه ملی تأثیرگذار است. به عبارت دیگر، اگر چه توسعه نیافتگی در مناطق مرزی که منجر به ناامنی می شود، اثرات خود را بر توسعه نیافتگی و ناامنی در کل کشور می گذارد. هدف از این تحقیق سطح بندی استان های مرزی کشور با رویکرد امنیتی و آمایشی است. روش تحقیق در این پژوهش به صورت توصیفی-تحلیل است و با استفاده از مدل topsis سطح بندی انجام شده است. که 26 شاخص در حوزه های مختلف اقتصادی اجتماعی، فرهنگی و زیرساختی و کالبدی بهره گرفته شده است بر اساس نتایج تحقیق استان های ایلام، بوشهر و خوزستان به ترتیب رتبه اول تا سوم توسعه یافتگی را به خود اختصاص داده اند همچنین استان ها اردبیل، کرمانشاه، کردستان دارای کمترین سطح برخورداری هستند

کلمات کلیدی:

سطح بندی، توسعه یافتگی، استان های مرزی، رویکرد آمایشی-امنیتی، مدل topsis

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1133596>

